

colección **Milenio**

LA MISSA

PER A QUÈ SERVEIX?

Luís Carreras del Rincón

c^e
COBEL EDICIONES

*A la meva dona i els nostres fills,
que em van permetre «robar-los»
moltes hores de vacances per
posar per escrit aquestes línies*

LA MISSA
PER A QUÈ SERVEIX?

Primera edición: noviembre de 2023

© Luis Carreras del Rincón

© Cobel ediciones, 2023

ISBN: 978-84-126723-3-6

Murcia, España

Teléfono: (+34) 868 12 34 37

Sitio web: <http://www.cobelediciones.com/>

Impreso con licencia eclesiástica

Todos los derechos reservados. No está permitida la reproducción total o parcial de este libro, ni su tratamiento informático, ni la transmisión de ninguna forma o por cualquier medio, ya sea electrónico, mecánico, por fotocopia, por registro u otros métodos, sin el permiso previo y por escrito del editor.

ÍNDEX

Pròleg	9
Introducció	13
1. Sine Dominico vivere non possumus	17
2. Apreneu de mi	23
3. Font i cimal	31
4. Orientació	43
5. Un drama en tres actes	51
6. Amén	59
7. El sentit del sofriment	67
8. Centre i arrel	75
9. L'Esperit de Jesús actua	85
10. Màgia no, Misteri!	93
11. Senyor, gràcies, perdó, ajudeu-me més!	99
12. La curació	109

13. Els temps litúrgics	115
14. Missa dominical en família	127
15. L'Aliment	133
16. Feu el que ell us digui	139
17. Ite, Missa est	145

PRÒLEG

La Missa, per a què serveix? Aquesta és una pregunta que sorgeix fàcilment en molts comentaris, fins i tot entre nosaltres, els mateixos cristians. Pensem que tot ha de tenir una utilitat i, com que no sempre la hi veiem a la missa, molts es pregunten si té gaire sentit dedicar un temps a una cosa de la qual no veuen el seu sentit ni la seva utilitat. Sabem que vivim en un món que valora sobre tot l'eficàcia, els resultats immediats i visibles, i en el que fàcilment es planteja la pregunta: “de què serveix això?”, “de què serveix la missa?”, “de què serveix dedicar tres quarts d'hora a participar a una “cerimònia” que, sempre és gairebé igual i que sovint resulta avorrida?”. “Sempre és el mateix!”, diuen alguns, encara que, ens podem preguntar, realment és sempre el mateix?

Ara presentem l'edició en català d'un llibre que es va publicar l'any 2019 per primera vegada. Un llibre eminentment pràctic com ens indica el seu mateix títol. L'autor d'aquest llibre és un pare de família que ha hagut de

pensar molt sobre com explicar el perquè de la missa als seus fills i a d'altres pares i mares amb fills. I és que realment tots necessitem aprofundir el sentit i el valor d'allò que és el centre de la nostra vida com a cristians, l'Eucaristia.

El llibre que teniu a les mans vol ser una invitació a anar més enllà de les aparences, a descobrir una realitat que és sempre nova i que no podem conèixer sinó és mirant amb els ulls de la fe. Com diem a la Missa: “Proclamem el misteri de la Fe”.

Certament, la fe és la clau, el “password” imprescindible per endinsar-nos en el misteri que vivim a la Missa, però necessitem conèixer, necessitem que ens expliquin el significat del gestos, dels colors, dels objectes litúrgics, per poder reconèixer que darrera tot això, darrera de tot el que capten els nostres sentits, hi ha sobretot el misteri i la realitat de l'amor de Déu, que sempre és nou per a cada persona i per a tots.

Això és, sens dubte el que aquest llibre ens vol ajudar a descobrir per a viure la Missa cada vegada millor, per deixar-nos sorprendre per la novetat cada vegada que se'ns concedeix la gràcia de participar-hi.

Tan de bo la lectura d'aquest llibre ens estimuli a endinsar-nos més en el centre de la nostra fe, l'amor que Déu que ha volgut quedar-se entre nosaltres com a "pa partit i compartit" per la redempció de molts.

Felicito una vegada més l'autor d'aquest llibre per la gosadia que ha tingut (ja que no és habitual una obra d'aquest estil) i confio que això esdevingui un estímulo per a tots, ja que com ens recorda el Concili Vaticà II la litúrgia "és la font i cim de la vida cristiana" i convé ajudar-nos a tenir una fructuosa participació en els misteris de la fe a través d'una profunda formació posada a l'abast de la gent.

† SALVADOR CRISTAU I COLL
BISBE DE TERRASSA
27 DE SETEMBRE DE 2023

INTRODUCCIÓ

Fa alguns anys em van demanar que una conferència als pares d'un col·legi que aquell curs preparaven els seus fills per rebre la Primera Comunió. El tema que havien escollit els organitzadors era la Santa Missa, i el meu *repte* era aconseguir que aquests pares i mares s'il·lusionessin davant la idea de compartir regularment la Missa amb aquell fill que estava aprenent les nocions bàsiques de la fe cristiana. Segons em van explicar, alguns dels meus oients ja assistien assíduament a la missa dominical; d'altres, potser de tant en tant, i, pel que sembla, bona part de la resta tan sols ho feia molt esporàdicament. Però del que es tractava era de *contagiar* tothom d'una *nova il·lusió* per assistir a Missa en família, que *redescobrissin* la meravella amagada en el misteri d'un ritu tan antic com el cristianisme.

Fins aleshores ja havia compartit amb la meva dona la catequesi dels nostres deu fills, que al llarg de dues dècades es van preparar per fer la Primera Comunió. Si un vol ensenyar,

ha de tenir primer *la seva* resposta a preguntes com ara, per què cal anar a Missa?, per a què serveix?, què passa si no hi vaig?, i si hi vaig quan em dona la gana i no quan l'Església m'ho exigeix?, o què passa si m'avorreixo o em distrec? Així que al llarg dels anys m'havia anat formant les meves pròpies respostes davant d'aquest tipus de preguntes, que jo mateix em feia per trobar sentit al que ja venia fent des de nen —perquè vaig tenir la fortuna de néixer en una família cristiana en el millor sentit de la paraula. Aquestes respostes les vaig trobar a força de llegir bons llibres, és clar, però sobretot a base d'assistir a Missa jo mateix i de preguntar-me què estic fent aquí?, i de demanar llums al Senyor.

Amb aquest bagatge em vaig preparar el guió amb cura, reunint en un full de paper les idees o reflexions que em semblava que podrien ser d'utilitat per als meus oients, com ho havien estat per a mi al llarg dels anys, i aquella tarda em disposava a compartir-les amb la meva audiència. I si crec que puc dir sense falsa modèstia que la conferència va agradar, jo ho vaig atribuir a la bondat dels meus oients, ja que jo estava acostumat a parlar en públic i feia molts anys que exercia el que jo anomeno la meva *segona professió*, que és la d'orientador familiar en temes d'educació

dels fills i de l'amor matrimonial. Però el que em va cridar l'atenció va ser que, després de la sessió, alguns se m'acostaven i em preguntaven: «*en quin llibre podem trobar el que ha dit avui?*». La meva resposta, sense pensar-ho molt, va ser alguna cosa així com «*en molts i en cap en particular, són coses que he après aquí i allà*».

Des d'aleshores he tingut l'oportunitat de repetir la conferència en un bon nombre d'ocasions i en diferents llocs i amb oients molt variats, i la pregunta es repetia. Em va fer pensar especialment un dels oients que davant la meva resposta em va deixar anar: «*Doncs hauria de posar-ho per escrit*». Però la veritat és que no li vaig fer cas, perquè mai m'havia plantejat escriure quelcom *publicable*.

Explicant-li aquestes coses a un amic psiquiatre, autor de diversos llibres de considerable èxit i magnífic conferenciant, inesperadament em va posar una mica com entre l'espasa i la paret, tot dient-me molt seriós: «*Lluís, tens l'obligació moral d'escriure el que transmetes oralment, i si ho fas i no t'ho publiquen, doncs res, ho guardes i punt, però ho has d'intentar*». Quan escric aquestes línies, fa una mica més de dos anys que vam tenir aquesta conversa, i a la fi m'he decidit a seguir el *mandat* del meu amic.

És per aquesta raó que el lector d'aquestes línies no hi trobarà un saberut assaig doctrinal, ni un manual complet que *toqui* totes les perspectives del tema escollit, ni res semblant, entre altres raons perquè no seria capaç d'escriure una obra així. No mostraré tampoc una erudició que no posseeixo, i per això no cansaré el lector amb moltes cites d'obres i d'autors ni amb notes a peu de pàgina. Em disposo simplement a posar per escrit algunes d'aquestes idees i reflexions que he *col·leccionat* —per dir-ho així—, i amb aquest objectiu procuraré utilitzar un llenguatge senzill, sense tecnicismes, com el que faria servir en una conversa de tu a tu amb un amic.

M'agrada pensar que aquest llibre serà d'utilitat especialment a pares i mares que volen transmetre als seus fills la Fe en Crist. Tot i que també espero sincerament que serveixi per a qualsevol que vulgui *reconsiderar* què significa la Santa Missa en la seva vida, o que senzillament es preguntí per què tantes generacions de cristians hem conservat aquest immens tresor durant més de vint segles.